

som har oplevet forfærdelige ting i deres meget korte liv, skal det gælde alle børn, dvs. både de børn, der er i krisecentrene, og som er under 6 år, og børn uden for. Jeg ved godt, at aftalen går ud på, at det her handler om børn over 6 år, og at det foregår i krisecentrene, men ambitionen må vel være, at når børn bliver udsat for vold, uanset om de er i krisecentrene – hvor moderen trods alt har ressourcer til ligesom at sige: Nu tager jeg kufferten og går – eller om de er uden for, er det rigtig vigtigt, at vi kan sikre en ordentlig bearbejdelse af de ting, de har været igennem. Det er en af de ting, som jeg synes man sagtens kan gå ind og arbejde videre med til næste år, eller når der er penge til det.

Med hensyn til mennesker, som har et handicap, og som skal inddrages, synes jeg, at det er meget vigtigt, at vi også går ind og kigger på de mennesker, som har under 20 timers hjælp om ugen. Man kan se, at der er nogle kommuner, der f.eks. kun bevilger 19 timer, for på den måde bliver de ikke ramt. Hvad gør vi f.eks. i forhold til børn og unge? Og når det handler om de mennesker, som arbejder med de her handicappede, hvordan kan vi så sikre, at de har ordentlige løn- og arbejdsforhold? Det ved jeg at både FOA og Danske Handicaporganisationer har påpeget i høringsvarene.

Det sidste, som der har været en del snak om, er de her mennesker med hørehandicap, og jeg kan forstå, at ministeren er gået i gang med at tage en snak med dem. De siger, at forslaget er enormt dyrt, og de siger også, at der er masser af bureaukrati forbundet med det, og det kunne jeg rigtig godt tænke mig at høre ministerens svar på. Hvor langt er man i de diskussioner?

Overordnet set er det et lovforslag, som indeholder minimumskrav, og vi ønsker virkelig fra SF's side et højere ambitionsniveau, når man skal ind og gøre en forskel for nogle mennesker, som i den grad har brug for støtte. Det glæder vi os til at gøre til næste år, men som sagt er vi med i forliget, så indtil videre er det godt nok.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, fru Vivi Kier.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Som det er blevet sagt, er det jo altså et lovforslag, som er en del af satspuljeaftalen, som alle partier er med i og har vedtaget bortset fra Enhedslisten. Man kan sådan lige indimellem blive

i tvivl om, hvorvidt alle partier er med på, at de er med i det her forlig.

Det er et stort, tykt forslag, som det blev sagt før fra Dansk Folkepartis side, men fælles for de mange elementer, der indgår, er jo, at de samlet er en del af satspuljeaftalen, og at de samlet er med til at styrke indsatsen for specielle udsatte grupper. Hver for sig kunne alle enkeltelementer fortjene en debat. Alle er nemlig rigtig gode og vigtige tiltag, og jeg prøver bare lige kort at ridse dem op:

Den borgerstyrede personlige assistance, som vi har været meget inde på, mener vi er et plus at vi får med her og nu.

Så er der større indflydelse til forældre med et svært handicappet barn, det vender jeg tilbage til.

Der er tolkningen ved de sociale aktiviteter, og der skal jeg gerne medgive, som det er sagt nogle gange af døveforbund, der har henvendt sig til os, at der ligger rigtig, rigtig meget bureaukrati i det her lovforslag. Det har i hvert fald på ingen måde været hensigten, så jeg er indstillet på, at vi kigger på det i udvalgsbehandlingen og sikrer os, at det ikke bliver et meget bøvllet forslag.

Så er der indsatsen for kvinder og børn på krisecentre med psykolog og familierådgivning. Det er rigtig, rigtig gode tiltag, der virkelig vil komme til at batte.

Der er de udvidede beføjelser til Ankestyrelsen og de sociale nævn, at man kan henvende sig og bede dem om at tage sig af nogle sager, hvor man ser meget sårbare, udsatte børn. Det synes vi er et stort, stort plus.

Så er der kurser til plejefamilier, som får børn med mange forskellige baggrunde ind i familien. Også det synes vi er nogle gode tiltag, vi som satspuljepartier er nået frem til og blevet enige om.

Hvorfor er det så lige, at jeg vil give et par ord med på vejen til det med forældres indflydelse på et handicappet barn? Det vil jeg, fordi det faktisk i tidernes morgen var en konservativ socialminister, som indførte en forsøgsordning for nogle kommuner til at afprøve det her. Jeg var lokalpolitiker på det tidspunkt og sad med det her område og har derfor fulgt det lidt tæt.

Man kan sige, at vi nu gør ordningen mere permanent. Forældre, som har et barn med et betydeligt handicap, får nu selv lidt mere indflydelse og medbestemmelse, og det betyder faktisk rigtig, rigtig meget for den enkelte familie.